

บทบรรณาธิการ

ปัจจุบันสังคมไทยเริ่มคุ้นชินใกล้ชิดกับคำว่า “ทุจริตคอร์รัปชัน” ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากการเสนอข่าวสารที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีอย่างหลากหลาย เช่น ทางโทรทัศน์จากหลายช่องและเกือบทุกช่วงเวลา เป็นต้น ทำให้ได้รับความสนใจและติดตามจากสังคมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการทุจริตคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบเพื่อตนเองหรือผู้อื่น อาจเป็นการร่วมมือกันระหว่างข้าราชการ นักการเมือง ตลอดจนนักธุรกิจที่มีความสนิทสนมที่มีความเกี่ยวข้องกัน พฤติกรรมดังกล่าวมักจะสลับซับซ้อน แอบแฝง ปิดบัง ยากต่อการตรวจสอบยิ่งผู้ทำหน้าที่ตรวจสอบมีส่วนเรียกรับผลประโยชน์ด้วยแล้ว ย่อมทำให้กระบวนการพิสูจน์เกิดความล้มเหลว เป็นความไม่น่าเชื่อถือ เกิดความไม่น่าไว้วางใจสะสมอยู่ในจิตใจผู้คนเห็นได้จากการวิพากษ์วิจารณ์ของสังคมว่า การทุจริตคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ของรัฐกลายเป็นรายได้หลักในการครองชีพไปเสียแล้ว

ถ้อยคำ “ทุจริตคอร์รัปชัน” ได้ถูกนำไปกล่าวผสมกับคำว่า “สีเทา” สังคมมองว่าเป็นสัญลักษณ์ในเชิงลบ โดยนำไปประกอบกับคำนามที่สื่อถึงความหมายที่เกี่ยวข้องกัน ดังคำว่า จีนเทา ธุรกิจสีเทา ทุนสีเทา ข้าราชการสีเทา นักการเมืองสีเทา เป็นอาทิ การกล่าวเปรียบเทียบโดยเอาสีเทาเข้ามาจินตนาการนั้น เพื่อให้เห็นถึงความมัวหมองของอาชีพ ซึ่งหากมองในแง่จิตวิทยาด้านการทำนายบุคลิกภาพของคน ผู้ที่เลือกสีเทาเป็นอันดับแรกจะเป็นผู้ที่รักความสงบไม่ข้องเกี่ยวกับบุคคลอื่นมากนัก แต่จะเป็นผู้เฝ้าดูอยู่เบื้องหลัง และเป็นคนระมัดระวังตัวด้วยการสร้างเกราะป้องกันตนเองอยู่เสมอ ที่เอ่ยมานี้ด้วยเห็นว่า บรรดาสิ่งที่หลายนั้นมื่ออิทธิพลกับความคิดของมนุษย์เสมอ ขึ้นอยู่กับการสื่อความหมายว่าควรจะเห็นเป็นเช่นไร

ทุจริตคอร์รัปชัน เป็นปรากฏการณ์หนึ่งในสังคมที่บ่งถึงความเสื่อมโทรมทางศีลธรรม เป็นความโลภชนิดหนึ่ง เมื่อเสพคุ้นแล้วย่อมแก้ไขได้ยาก เสมือนกับ “ปลวกในเสาไม้” ที่ทำลายความน่าเชื่อถือ และประสิทธิภาพขององค์กร นำไปสู่ความเสียหายต่อชื่อเสียงตนเองและครอบครัว สังคมไทยถือว่า ผู้สร้างความคิดจะมีชื่อเสียงดี มีเกียรติยศเป็นศักดิ์ศรี แห่งวงศ์ตระกูล เมื่อเสียชีวิตไปแล้วจะเป็นมรดกแห่งคุณธรรมสืบทอดถึงลูกหลาน ผลงาน และคุณงามความดีที่ได้กระทำไว้จะถูกนำมากล่าวยกย่องและเป็นแบบอย่างให้แก่อนุชนรุ่นหลัง กรณีผู้ที่ทำคุณประโยชน์ให้กับประเทศชาติ จึงเป็นผู้สมควรได้รับการพิจารณา ในการขอพระราชทานเพลิงศพเป็นกรณีพิเศษ แม้จะเป็นความเศร้าโศกของบุตรหลานที่ผู้อันเป็นที่รักต้องจากไป แต่ก็มีกตัญญูเป็นล้นพ้นที่ผู้ล่วงลับได้รับพระมหากรุณาธิคุณ จากพระมหากษัตริย์

อนึ่ง ผลของการประพาศติหรือชั่วหลังความตายนั้น พลตรี หลวงวิจิตรวาทการ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศในยุคสงครามโลกครั้งที่สอง และนักประวัติศาสตร์ ท่านได้ประพันธ์ไว้ในหนังสือวิชาการชุด “ศาสนาสากล” ว่าเมื่อ 7,000 ปีที่แล้ว ยุคของ ชาวอียิปต์เชื่อว่า เมื่อตายแล้วจะเกิดใหม่ ชาวอียิปต์จึงหวังโยในโลภหน้าอังกว่ในโลภนี้ นั้นหมายถึง ความหวังโยชื่อเสียงของตนหลังความตาย โดยหวังว่าตายไปแล้วจะได้ฝังศพ ไว้อย่างมีเกียรติยศ เป็นที่ภาคภูมิใจของทายาท พิธีการของชาวอียิปต์มีอยู่ว่า หลังจาก ตายไปแล้วจะเอาศพผู้ตายไปวางไว้ต่อหน้าพระหลายรูป เรียกว่า องค์คณะผู้พิพากษา เพื่อรอว่า มีใครนำเรื่องมากล่าวโทษผู้ตายว่าได้ทำผิดร้ายแรงอย่างไรบ้าง แล้วทายาท ผู้ตายก็จะรอกล่าวแก้โทษนั้น ถ้าหากพระเป็นผู้พิพากษา ได้พิพากษาว่า ผู้ตายเป็นผู้มีคุณ งามความดี ทายาทก็จะได้รับอนุญาตให้ฝังศพในที่ที่ดี แต่ถ้าหากพระพิพากษาว่า เป็นคนประพาศติชั่ว ทายาทก็ต้องนำศพไปทิ้ง ไม่มีโอกาสได้นำไปฝังอย่างมีเกียรติยศ ดั่งนั้น ขนบธรรมเนียมของชาวอียิปต์จึงเป็นแบบอย่างที่เป็นประโยชน์แก่สังคม แสดงให้ เห็นว่า การประพาศติชั่วในขณะที่ตนเองเป็นบุคคลที่มีชีวิตอยู่จะไม่ได้ให้ผลร้ายแก่ตนเอง เพียงผู้เดียว แต่จะตกทอดแก่ทายาทและวงศ์ตระกูล แม้ว่าจะตายเป็นศพก็ไม่ได้รับการฝัง อย่างสมเกียรติ

ผู้เขียนเชื่อว่า โลกนี้กับโลกหน้าไม่ได้อยู่ห่างไกลกันเลย ความตายอยู่ใกล้กับตัวเราทุกขณะจิต การไขว่คว้าหาเงินทองด้วยการทุจริตคอร์รัปชัน โดยไม่แยแสต่อเกียรติยศชื่อเสียง ไม่ใส่ใจต่อสิทธิโอดตปปะ ตกเป็นเหยื่อแห่งความโลภ เพื่อสะสมทรัพย์เหล่านั้นให้กับตนเองและครอบครัว ด้วยหวังว่าบุตรของตนในอนาคตจะไม่ลำบาก เช่น ได้ศึกษาที่ต่างประเทศ มีตำแหน่งงานที่สูงเกียรติ สถานะอยู่ในสังคมชั้นสูง มีความเจริญก้าวหน้ามั่นคง เป็นต้น แนวคิดนี้เป็นแนวคิดที่ผิดพลาดอย่างมหันต์ หากวันหนึ่งความจริงได้ปรากฏถึงการกระทำนั้นก็จะกลายเป็นโทษภัยที่ทวนกลับมาทำลายชื่อเสียงตนเองและครอบครัวให้ได้รับความอับอาย ถูกสังคมรังเกียจ และถูกลงโทษตามกฎหมาย ทั้งเป็นการย่ำยีอนาคตของบุตรหลาน เมื่อตายไปแล้วผลนั้นก็ตามมาจากรึกเป็นประวัติศาสตร์ย้อนรอยการกระทำอันแสนอัปยศแก่ชาติตระกูล ดังพุทธภาษิตบทที่ว่า “อนธตมฺ ิตทา โหติ ยฺ โลโก สหเต นรฺ” หมายถึง ความโลภ เข้าครอบงำคนใดเมื่อใด ความมีดีมีด้อยมีเมื่อนั้น” ความเห็นผิดของมนุษย์ที่อดทน อดกลั้น ต่อความโลภไม่ไหว ย่อมส่งผลให้ชีวิตดำเนินสู่หายนะทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

แต่อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนไม่เคยพบว่า มีประวัติศาสตร์ชาติไทยหรือชาติใดที่ยกย่องความประพฤติชั่ว เชิดชูการทุจริตคอร์รัปชัน ไม่พบว่ามีศาสนาใดที่สอนให้สาวกก่อทุจริต โดยเฉพาะศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่สอนให้พุทธสาวกทั้งหลายละซึ่งความชั่วประพฤติดี ทำจิตให้ผ่องใส กอปรกับประเทศไทยเป็นฐานที่ตั้งของศาสนาพุทธ แต่พบว่า การทุจริตคอร์รัปชันได้แพร่หลายอย่างรุนแรง สวนทางกับคำสอนตามหลักพุทธ เป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่งที่คนเหล่านั้นเชื่อว่า “เงินทองมีคุณค่า ยิ่งกว่าคุณธรรม” และเชื่อต่อไปว่า “โลกหน้าไม่มีอยู่จริง” จึงกล้าที่กระทำความผิด ทุจริตต่อแผ่นดินเช่นนี้

กล่าวถึงหน้าปกวารสารฉบับนี้ ผู้เขียนได้นำภาพ “หินพัด” ก่อนหินมหัศจรรย์แห่งเมืองสุราษฎร์ หมู่ที่ 13 (บ้านยวนสาว) ตำบลท่าขนอน อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ยกขึ้นมากล่าว หินก้อนนี้มีลักษณะคล้ายพัด ขนาดความสูงประมาณ 5-6 เมตร มีฐานกว้างเพียง 30 เซนติเมตร และดูเหมือนว่าตั้งตระหง่านอยู่บนฐานอันคอดกั้ว บริเวณหน้าผาสูงในกลางป่า เป็นทัศนียภาพที่รอนักท่องเที่ยวไปเยี่ยมชมได้ตลอดทั้งปี

ในช่วงหลังฝนตกอาจจะพบทะเลหมอกที่ลอยผ่านไหล่เขาแมกไม้อย่างงดงาม ผู้มาเยือนมักสงสัยกันว่า ความแปลกพิเศษของหินก้อนนี้น่าจะเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หรือเกิดโดยฝีมือมนุษย์ที่สามารถนำไปวางไว้ได้หรือไม่อย่างไร การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของเมืองสุราษฎร์ธานีที่วารสารนี้ได้ตั้งอยู่นี้ จึงเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่เป็นประโยชน์แห่งการท่องเที่ยว โดยไม่กระทบต่อเนื้อที่ของการตีพิมพ์เผยแพร่วารสารแม้แต่ประการใด

วารสารฉบับนี้ได้รับรวบรวมผลงานบทความวิจัย จำนวน 6 เรื่อง และบทความวิชาการอีก 4 เรื่อง ซึ่งต้นฉบับทุกเรื่องที่ดีพิมพ์เผยแพร่จะต้องผ่านการตรวจสอบความถูกต้องทางวิชาการ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) จำนวน 3 ท่าน เพื่อให้ปรากฏเนื้อหาที่มีความกระชับรัดกุมตามแนววิถีทางของการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ในบทความฉบับนี้มีผู้นิพนธ์ที่หลากหลาย ได้แก่ นักวิชาการ หนายความ นักศึกษาระดับปริญญาเอก ปริญญาโท และระดับปริญญาตรี การตีพิมพ์ฉบับนี้ทางวารสารได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีได้ถ่ายทอดแนวคิดลงหน้ากระดาษ แล้วนำผ่านการเผยแพร่ในรูปแบบออนไลน์สู่สายตาผู้อ่าน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้นิพนธ์เป็นนักคิด นักค้นคว้า เกิดนักเขียนที่มีคุณภาพในอนาคต

ทั้งนี้ ในฉบับหน้าทางกองบรรณาธิการวารสารยังมุ่งหวังว่า จะพยายามคัดสรรผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพด้วยเนื้อหาสาระ นำมาเผยแพร่สู่สายตาท่านผู้อ่านอีกเช่นเคย

ภูภณัช รัตนชัย